

WYCHOWYWANIE NASTĘPNEGO POKOLENIA W ŻYCIU KOŚCIOŁA

Poselstwo pierwsze

Rodzice, którym powierzono dzieci, by doskonalić i wychowywać je w Panu współpracując z Bogiem w Jego poruszaniu

Wersety biblijne: Mt 26,6-13; Ps 110,3; Łk 10,38-42; Mt 6,33; Ef 6,4.

- I. Wypełnienie proroctwa Pana dotyczącego budowy Jego kościoła, przygotowania Jego oblubienicy, sprowadzi Go z powrotem; teraz jest czas na to, aby Pan wypełnił swoje proroctwo poprzez zwycięzców, którzy współpracują i współdziałają z Chrystusem w Jego niebiańskiej posłudze ze względu na Jego bieżące, ostateczne poruszanie się – Mt 16,18; Obj 19,7-9; Mt 24,14.**
- II. Aby być Pańskim zwycięzcą, musimy kochać Go i wykorzystać każdą okazję do miłowania Go – 26,6-13:**
 - A. Kochanie Pana najlepszą miłością wymaga poświęcenia czasu na wpatrywanie się w Niego, wsłuchiwanie się w Jego słowo i przyjmowanie objawienia o Nim; zwycięzcy posiadają najwyższe objawienie o Chrystusie i chętnie oddają się Panu w całkowitym poświęceniu – Ps 110,3.
 - B. Maria siedziała u stóp Pana i słuchała Jego słowa; usłyszawszy i przyjąwszy przekazane przez Niego słowo i objawienie o Jego śmierci, szukała okazji, by namaścić Go zanim On umrze – Łk 10,38-42; Mt 26,1-2.12; por. 16,21; 17,22-23; 20,18-19.
 - C. Pan woli, aby zbawieni przez Niego ludzie, którzy Go kochają, wsłuchiwali się w Niego (Łk 10,39) i poznali Jego pragnienie, a nie robili dla Niego cokolwiek bez poznania Jego woli – por. 1 Sm 15,22; Koh 4,17.
- III. Realizacja Bożej ekonomii wymaga naszego współdziałania, a współdziałanie z Bogiem oznacza, że jesteśmy związani z Chrystusem mając jedno życie, wyrażające się w jednym sposobie życia – J 14,19b; 6,57; Ga 2,20:**
 - A. Bogu zależy przede wszystkim na realizacji Jego ekonomii; Boża ekonomia nie polega jedynie na tym, żebyśmy byli dobrzy, święci, czy zwycięzcy; Bóg nie pragnie ani dobrego ani złego człowieka, lecz Boga-człowieka – Ef 1,9-11; 1 J 3,1-2.
 - B. Zamiast stawiać Bogu wymagania modląc się o pomyślność, zdrowie czy rodzinę bez przywiązywania wagi do Bożej ekonomii, powinniśmy modlić się, żyć i być ludźmi jakich pragnie Bóg, ludźmi którym zależy na Jego ekonomii – por. 1 Sm 4,3; Ag 1,2-5; Obj 4,11; Ef 1,9-11.
 - C. Wszystko czego potrzebujemy do funkcjonowania jako ludzie powinno być poddane boskiemu ograniczeniu; cokolwiek wykracza poza nasze potrzeby staje się czymś światowym i odciąga nas od ekonomii Bożego zamysłu; Boża ekonomia musi być czynnikiem decydującym o wszystkim – por. Mt 24,38.
 - D. Kiedy lud Boży wprowadza w życie Bożą ekonomię uzyskuje on błogosławieństwo – 1 Sm 7,1-5:
 1. Nasz dobrobyt, dobre samopoczucie związane są z wypełnianiem Bożej ekonomii i nie powinniśmy dbać o swój dobrobyt w oderwaniu od Bożej ekonomii – Mt 6,33.
 2. Nie powinniśmy spodziewać się pomyślności dla siebie; raczej powinniśmy oczekiwać, że poprzez nas Pan zdoła dokonać tak wiele, jak to tylko możliwe, dla wypełnienia swej ekonomii.

IV. Kościół nie może się rozwijać jeśli rodzice nie będą mieli poczucia, że została im powierzona opieka; Bóg złożył w nasze ręce ludzkie ciało wraz z duszą; nie chcemy aby nasze dzieci trzeba było wyratowywać ze świata – Rdz 48,9; Ps 127,3; Iz 8,18:

- A. Nie jesteśmy w porządku jeśli nie troszczymy się o swoje dzieci; proszę, pamiętajcie, że odpowiedzialność za to, czy z dzieci wyrośnie coś dobrego spoczywa na rodzicach – Ps 127,3.
- B. Kiedy dzieci są małe, pozostają w naszych rękach i same niewiele mogą uczynić; jeśli sami jesteśmy beztroscy, to taką samą postawę będziemy przyjmować względem naszych dzieci; konieczne jest, aby rodzice panowali nad sobą, rezygnując ze swojej wolności – por. J 17,19.
- C. Kiedy kościół głosi ewangelię i przyprowadza ludzi do zbawienia, musi następnie borykać się z różnymi problemami, w które ludzie ci są uwikłani; jeśli jednak rodzice biorą odpowiedzialność za właściwe wychowanie dzieci oraz jeśli odbywa się ono w kościele, to kościół zaoszczędzi sobie połowy problemów – 2 Tm 3,15; 1,5.

V. Powinniśmy wychowywać swoje dzieci w karności i napominaniu Pańskim; powinniśmy mówić im, kim jest właściwy chrześcijanin, ucząc ich karności w Panu – Ef 6,4:

- A. Rodzice muszą pomagać swoim dzieciom formułować właściwe dążenia; nasz sposób życia wpływa na dążenia waszych dzieci; rodzice muszą uczyć się kierować ambicje dzieci w odpowiednim kierunku – 2 Kor 5,9.
- B. Wielu rodziców podsyca dumę swoich dzieci i zachęca je do sięgania po próżną chwałę obsypując je pochwałami w obecności innych ludzi; nie ma potrzeby naruszać poczucia własnej wartości dzieci, ale musimy zwracać im uwagę gdy przejawiają dumę – Prz 16,18; Flp 2,3; 1 P 5,5.
- C. Chrześcijanin powinien umieć doceniać innych; łatwo przyjąć zwycięstwo lecz trudno jest zaakceptować porażkę; kiedy dzieci ponoszą porażkę, trzeba nauczyć je przyjmować ją z łaską – Flp 2,3-4.
- D. Od najmłodszych lat powinniśmy dawać dzieciom szansę na dokonywanie własnych wyborów; nie powinniśmy podejmować za nich każdej decyzji aż do momentu gdy osiągną osiemnasty czy dwudziesty rok życia, gdyż sprawi to, że kiedy dorosną nie będą w stanie podjąć żadnych decyzji – por. Pwt 30,19; Jr 21,8; Joz 24,15; por. Hbr 11,25.
- E. Jako chrześcijanie, musimy uczyć dzieci właściwego obchodzenia się z należącymi do nich rzeczami; musimy dać im możliwość zadbania o ich rzeczy osobiste, buty, skarpety i inne sprawy; już od najmłodszych lat uczcie je, jak należy obchodzić się z różnymi rzeczami – Prz 22,6.

VI. To jak dziecko się rozwija zależy od atmosfery jaka panuje w domu; w trakcie dorastania dzieci muszą być otaczane pełną troski miłością i doświadczać miłości w rodzinie – por. 1 Tes 2,7-8:

- A. Połowę pracy, jaką ma do wykonania kościół, mogliby wykonać dobrzy rodzice; jednakże praca ta spada dziś na nas, ponieważ jest tak niewielu dobrych rodziców – por. Ps 127,3.
- B. Rodzina musi być przepelniona atmosferą miłości i czułości; miłość ta musi być szczerą, prawdziwą – por. 1 Tes 2,7-8.
- C. Rodzice muszą nauczyć się być przyjaciółmi dla swoich dzieci; nie pozwólcie aby dzieci kiedykolwiek się od was oddaliły; nie bądźcie niedostępni; pamiętajcie, że przyjaźń rozwija się poprzez wzajemną komunikację, nie jest to coś wrodzonego – Mt 19,14.